

Kulturministeren

Kulturministeriet
Nybrogade 2
1203 København K

Tlf : 33 92 33 70
E-mail : kum@kum.dk
Web : www.kum.dk

Folketingets Kulturudvalg
Christiansborg
1240 København K

18. maj 2023

Folketingets Kulturudvalg har 16. maj 2023, efter ønske fra Katrine Daugaard (LA), stillet mig følgende spørgsmål 11 ad (L 125), som jeg hermed besvarer.

Spørgsmål:

Kan ministeren komme med eksempler på, hvornår der foreligger andre ”særlige grunde” jf. § 55 a, stk. 4 end at den efterfølgende erhverver af ophavsrettighederne er blevet retssuccessor i forhold til førstegangserhververen (eksempelvis i tilfælde af konkurs eller fuldstændig rettighedsoverdragelse), således at en ophavsmand kan rette en anmodning vedr. de i stk. 1 angivne oplysninger direkte mod en underlicenstagere?

Svar:

Følgende fremgår af de almindelige bemærkninger i lovforslaget pkt. 2.9.2.3:

”Udgangspunktet er, at det er ophavsmanden og den udøvende kunstners oprindelige aftaleerhverver, der skal give de pågældende oplysninger, da det typisk også vil være den oprindelige aftaleerhverver, som står for udnyttelsen af de pågældende rettigheder. I tilfælde, hvor den oprindelige aftaleerhverver ikke er i besiddelse af de nødvendige oplysninger, kan ophavsmænd og udøvende kunstnere kræve, at aftaleerhververen sørger for at indhente oplysningerne ved en eller flere underlicenstagere. I den forbindelse bemærkes, at der kan foreligge situationer, hvor udgangspunktet nødvendigvis må fraviges, f.eks. når den oprindelige aftaleerhverver er gået konkurs eller har videreoverdraget rettighederne fuldstændigt til en ny part. Her vil kravet kunne rettes mod den til hvem, rettighederne er overdraget, da der ikke længere vil bestå et direkte forhold mellem ophavsmanden/den udøvende kunstner og den oprindelige aftaleerhverver. Det foreslås i en ny § 55 a, stk. 4, at oplysningerne som udgangspunkt skal kræves fra den direkte aftalepart, jf. DSM-direktivets artikel 19, stk. 2.”

Den foreslåede § 55 a, stk. 4, indeholder et beskyttelseshensyn ift. underlicenstagere, således at disse ikke potentielt bliver mødt med krav om information fra alle involverede kunstnere og ophavsmænd. Det er mere nærliggende, at det er deres direkte aftalepart – for en sanger vil det være dennes musikselskab – som informere om brug af rettigheder. Det er dog vigtigt, at kunstnere og ophavsmænd altid har adgang til oplysninger, og der er derfor også adgang til at få oplysningerne fra andre end den oprindelige

aftalepart. Det fremgår således af lovforslaget, at når f.eks. en fonogram- eller filmproducent ikke har de nødvendige oplysninger, så vil en komponist, tekstforfatter eller udøvende kunstner m.v. kunne gå til den efterfølgende aftaleerhverver, f.eks. en streamingtjeneste, med henblik på at modtage oplysningerne. Det afgørende er således, om den oprindelige aftaleerhverver har eller kan få adgang til de pågældende oplysninger, eller eventuelt om der er en anden, som har overtaget den oprindelige aftaleerhververs rolle.

Med venlig hilsen

Jakob Engel-Schmidt